

ALLO MICRO , ICI RADIO CONGA .

Ieder huisje had zijn kruisje maar ook zijn radio in de jaren '50 , zo heb ik het toch beleefd .

Op de "tweedehands " kom ik soms een radiorekje tegen zoals wij er één hadden , twee gechromeerde gebogen steunen met twee plankjes , één groot voor de radio , eronder een kleiner voor de gazet en de boekskes .

Ook de radio's van die tijd worden aangeboden met de vermelding " *speelt nog*", tot bij u thuis de stekker wordt ingestoken , dan is het dikwijls " *hij ronkt of rookt nog* ", maar ik heb deze horen spelen , een klein wonder dat daar muziek uit kwam voor ons .

Het groene oog verraadde de juistheid van afstemming , als ge de naald te ver draaide ging de koord eraf , een lange fijne draad tegen de muur geplakt moest de radiogolven binnen halen , ja man , het zonneke in huis !

De modellen veranderden sneller dan de mode , er kwamen combinaties met platendraaiers , radiomeubels .....vandaag gekocht , de week daarna was het al antiek . EN plots kwam de draagbare radio de oceaan over , radio's op een

“platte pille “ , geen lege maar één van 9V , waaraan ge kon likken om te weten of ze nog goed was .

De tijd van de radiolampen was voorbij , de elektronica nam over en terug iedere week kwam er een nieuw model uit . Iedereen had er in de kortste keren één in huis , een plaag ! Overal waar het vroeger stil was doken ze op , aan zee hoorde je de golven niet meer , alleen boenke boenke .

De echte muziekkenners werden depressief van de slechte muziekkwaliteit dat daar uit kwam , leve de lampen .

Beetje bij beetje werd de batterij heer en meester en ook bandopnemerkes konden het huis verlaten , ge moest opletten wat ge zei want het stond er op , waar was van geen belang meer .

Vinkeniers waren daar zot van . Ze konden zang opnemen bij vrienden , de keurders waren eindelijk af van de momentopnamen en verleren met het doorlopende bandje was een tijdje “ de concurrent “ van de leervogel , een tijdje !

Anno 2023 zien we het bos door de bomen niet meer van de aanbiedingen waar alles mee kan op gebied van audio , eigenlijk gevaarlijke merchandise als ze misbruikt wordt i.p.v. gebruikt ! Zijde mee ?

Fredje , “ allo micro” voor de dorpingen , was 20 jaar , een beetje traag van aannemen , droeg een bril met zware glazen MAAR had een gehoor om U tegen te zeggen .

Hij werd wat versleten voor de “dorpsid.....” maar iedereen had hem graag . Hij was zot van muziek en alle geluiden in het algemeen .

Voor zijn verjaardag had hij een draagbaar bandopnemerke gekregen , zijn grootste wens. Een prachtig ding voor hem want nu kon hij opnemen waar, wat en wie hij wou . Alles zat in een lederen tas met schouderriem en een micro met een draad , hij ging er zelfs mee slapen .

Hij nam alles op , het gesnurk van zijn pa , het gezaag van zijn ma , het gekraai van de haan , de vinken in de reeke , het geronk van auto's , de legendarische broekhoest van enorme Gerard ..... eigenlijk alles .

Alle geluiden werden geboekt op fiches met alle gegevens wie, waar en wanneer , hij had amper nog tijd om met zijn vink te gaan spelen . Aan het geronk van een auto kon hij weten wat het merk was en soms ook de eigenaar , iedere avond legde hij de micro op de buitenvensterbank van zijn slaapkamer , nam de voorbijrijdende auto's op , noteerde en trachtte later nog eens te raden wie of wat het was , zo een beetje geheugentraining .

Op een morgen verteld zijn ma dat er de vorige avond rond 22h een man omver gereden is door een auto op 200m van hun woning , in de rug gegrepen , de bestuurder was gestopt , had de fiets en het slachtoffer aan de kant getrokken en was verder gereden , zo had het slachtoffer het ervaren maar toen ging zijn licht uit , in het ziekenhuis kon hij alleen dit vertellen , geen nummerplaat , auto of aanrijder .

Een week later is er nog geen spoor gevonden van de aanrijder , het slachtoffer is terug naar huis , en Fredje komt in actie . Hij steekt een nieuw bandje in zijn Grundig en duwt de micro onder de neus van de herstellende man , de wijkagent , de bewoners op de plaats van het ongeval .... Maar niets bruikbaar , niets gezien , niets gehoord.

Wanneer hij s'avonds zijn micro op de venstertablet legt krijgt hij plots een hersenboost , neemt zijn avondbandekes van de laatste twee weken , laat ze draaien , luistert en noteert .

Iedere avond hoort hij iets voor 22h dezelfde wagen passeren komende van de richting van de aanrijding , een Ford Taunus , dat weet hij zeker ! De avond van de aanrijding hoort hij op zijn bandje de Ford tegen grote snelheid voorbij rijden om 22h10 , de drie dagen daarna geen Ford meer te horen om 22h , verdacht ! Voor de eerste maal hangt de micro niet buiten de volgende avond maar staat Fredje buiten om 22h , en ja stipt op tijd hoort hij de Ford naderen en noteert de nummerplaat .

s' Anderendaags gaat hij met zijn bandopnemer naar de wijkagent die al weg duikt als hij hem ziet afkomen maar geen interview wel de oplossing van het ongeval . Fredje had gelijk over de ganse lijn , de Ford , was te laat door de aanrijding , de aanrijder had de schade aan zijn auto laten herstellen en was 3 dagen onder de radar gebleven .

Dat alles was voldoende voor onze “ Allo Micro “ !

Fredje stond in de gazet en de aanrijder ook maar niet met dezelfde glimlach !

Wie interesse heeft in een radio met een groen oog , een bandopnemerke met een likpille of een Ford Taunus , alles in goede staat van werking , één adres :
“bij mij “ !

Garantie tot aan den dorpel gelijk bij de vinken , soms , hoho !

LUCIEN van GENT